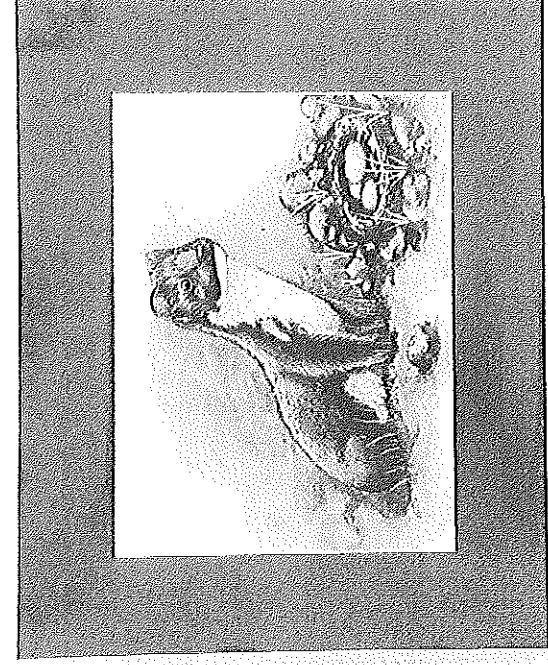

Raamatukogus avati näitus „Loomisrõõm“

Põltsamaa raamatukogus avas 4. jaanuaril oma esimese personaalnäituse ühisgümnaasiumi üheksanda klassi õpilane Artur Anniste. Näitusel eksponeeritud töödel oli näha nii linde kui loomi, aga ka fantaasiast inspireeritud töid.

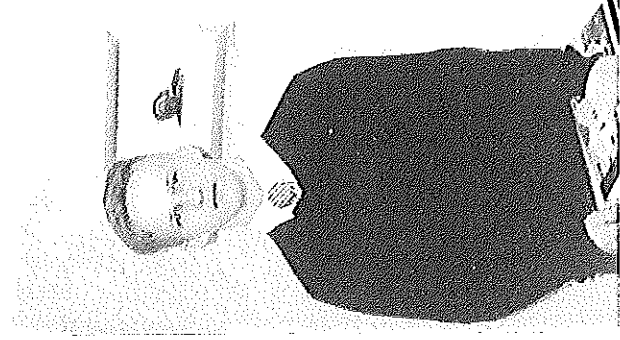
Näitus on tegelikult osa projektist „Noor, loo, too, kõik raamatukokku“ ja mis on kingitus EV 100. sünnipäevaks. „Ma olen juba väikesest peale kunstist huvitatud, oma esimese katsetuse tegin vist juba 3-aastaselt, mäletan et mul oli punane pastakas, millega ma joonistasin koduloomi.“ sõnas noor kunstnik. Kui alguses käis Artur Põltsamaa kunstikoolis, siis nüüd õpib ta Tallinnas Sally Stuudio kunstikoolis. Arturi näitusõpõdest on paljud akvaarellitehnikas tehtud, on aga ka pliatsi ja sõejoonistusi. „Tegelikult meeldivad mulle kõik tehnikad, aga muusvalgetele eelistan küll värvilisi, sest see annab töödele

Arturi üheks lemmikreemaks on loodus.

kolm aastat, ei ole tema elukutsevalikut juba praegu raske ära arvata – selleks on loomulikult kunstiga seonduv. „Tahaks saada illustreatoriks,“ ei varja Artur Anniste oma eelistusi. Animaatorina aga talle seevastu töötada ei meeldiks, sest seal on liiga palju ühesugust tegevust. „Ma olen seda proovinud ka.“

Loomulikult on noorel kunstnikul lemmikuid nii värvidega liialdamist, sest

Artur koos klassijuhataja Antonina Muhhinaga.

näiteks eespool mainitud jänesebildil on rohi hoopis teistmoodi kui looduses. Ka visandeid kulub teinekord üsna palju, nii juhtus näiteks lepatrinuupildiga. Tema on tegelikkuses ju üsna pisike tegelane, visandeid kulus aga lõpliku töö valmimiseks lausa kümme.

RAIMO METSAMÄRT

Artur Anniste käib Tallinnas Sally Stuudio kunstikoolis juba kaheksandat aastat. „Kõige rõhkem olen ma selle aja jooksul just tehnikas arenenud, aga päris oma käekiri pole veel välja kujunenud,“ sõnab noor kunstnik lõpetuseks.

Neli päeva meistriklassis

Esimene esinemine oli raske, aga kõik said kenasti hakkama.

Ilma õppimata ei saa mitte kellegist meistrit. Kohe uuel aastal Puurmani rahvamajas sündmus, mis kandis nime meistriklasi ja mille kestvuseks oli neli päeva. Meistriklasi õpe oli mõeldud ühinenud Põltsamaa valla ja Kolga-Jaani muusikahuvilistele noortele ning tähendas teisisõnu nelja päeva täis muusikat – tantsu, laulu ja pillimängu.

„Sündmus toimus Põltsamaa, Puurmani, Pajusi ja Kolga-Jaani noorsootöölase koostööprojekti käigus, kohale tuli 25 last, korraldaja Kaija Raud. Selle aja jooksul õpiti trummi- ja kitarrimängu, laulmist ja tantsimist – esmalt toimus individuaalõpe, lõpuks sõttisid aga õpetajad kokku erinevad bändid, õhtud möö-

ga tegelikult rahul. Tema sõnul oli tal koos Meelis Kõresaarega muusikastuudios olles selline idee juba ammu olemas, nüüd siis sai see ka teoks. „Iga õhtu käis majas üks kõva jämmimine küll, kui me täna (reedel) neilt tagasisidet küsime, oldi väsinud, aga uuriti ka juba, millal uus laager tuleb,“ sõnab Kaija. Lastele meeldis eriti see, et kogu õpetus ei meenutanud klassikalist koolitundi, vaid oma tegevustes oldi üsna vabad. Suur osa oli ka õpetajate improvisatsioonil, sest kui alguses ei teatudki täpselt kogu tegevuse kava, siis mõne tunni möödudes tekkis järjeplanu erinevaid ideid ning elu läks käima justkui laevaköögis. „Ma alguses kartsin küll, kuidas me esimene kord sellega hakkama saame ja viimasel päeval veel ka kontserti suudame anda, aga lapsed old tüüsti tublid,“ tunnustab Kaija. Kui mõni laps oli õppinud näiteks klaverit või viiulit, ei olnud sellest midagi, sest nüüd oli võimalust tutvuda hoopis trummide või kitarriga. Ilmselt aga just kontserdil ülesastumise võimalus tekitas lastes parasjagu elevust ja andis tublisti motivatsiooni.

„Esimene kord kohtasime korra hea, vähemalt õpetajat on küll rahul, mida lapsevanemad arvavad, seda veel ette ei kujuta,“ sõnas Meelis Kõresaar. Seda aga teadis Kaija, kelle sõnul vanemad oma võsukestega telefonitsi väga palju rääkida ei saanudki, kuna need kippusid kangesti pillimängu manutagasi. „Esialgu arvasid nii mõnedki osalejad, et veedavad siin ainult ühe öö,

Ka õpetajad õppisid

„Esimene kord kohtasime korra hea, vähemalt õpetajat on küll rahul, mida lapsevanemad arvavad, seda veel ette ei kujuta,“ sõnas Meelis Kõresaar. Seda aga teadis Kaija, kelle sõnul vanemad oma võsukestega telefonitsi väga palju rääkida ei saanudki, kuna need kippusid kangesti pillimängu manutagasi. „Esialgu arvasid nii mõnedki osalejad, et veedavad siin ainult ühe öö,

Lahe tegevus

Õõbiti rahvamajas ning kuna enamik lapsi oli pärit Puurmanist, siis old just need kõige rõhkem esootovast teadlikud. Koolivahaja tötru oli palju lapsi kodust ära, sestap jäi osalejate arv loodetust ehk pisut kasina-

Õpetajad Mikk Otsus, Meelis Kõresaar, Piret Somelar, Madis Orr ja Margus vahter.

Õpetajad Mikk Otsus, Meelis Kõresaar, Piret Somelar, Madis Orr ja Margus vahter.

Õpetajad Mikk Otsus, Meelis Kõresaar, Piret Somelar, Madis Orr ja Margus vahter.

Ka õpetajad õppisid

Õpetajad Mikk Otsus, Meelis Kõresaar, Piret Somelar, Madis Orr ja Margus vahter.

RAIMO METSAMÄRT